სამშაბათი 1918 წ. აპრილის, 10—(23) № 70

წლიწადი მეორე

სამშაბათი 1918 წ. აპრილის, 10—(23) № 70

ფ ა ს ი 20 კ ა პ.

ჩვენი ქვეყანა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რ ე დ ა ქ ც ი ა.

საგაზეთო მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვეულად და ერთ გვერდზე. წერილში აღნი... ლ უნდა იყოს ავტორის ვინაობა და მისამართი. დაუბეჭდავ საგაზეთო მასალას რედაქცია არ ინახავს და მის შესახებ არავითარ მიწერ-მოწერას არ კისრულობს.

რედაქცია ღიაა: დილის 8—2 საათამდე და საღამოს 6—7 საათამდე.

კ ა ნ ტ ო რ ა.

გაზეთის ფასი: ერთი წლით 50 მან. 6 თვით 27 მან. 3 თვით 13 მან. 50 კაპ. ერთი თვით (მხოლოდ ქუთაისში) 4 მან. 50 კაპ. განცხადების ფასი: სტრიქონი პეტიტისა პირველ გვერდზე 50 კ., უკანასკნელზე 40 კ. ქალაქ გარედან მიღებული განცხადება ღირს ერთი ორად. სამგლოვიარო განცხადება: თითოჯერ არა უმეტეს სამი გამომცხადებისა 1 საათამდე 8 მ., 1 საათს შემდეგ 10 მან.

კანტორა ღიაა: დილის 8—2 საათამდე და საღამოს 5—7 საათამდე.

მისამართი: ქუთაისი, თბილისის ქ., ფიჩხაძის ს. ფოსტის ადრესი: Кутаисъ, поч. ящикъ № 39. ტელეფონი № 76.

მწუხარებაში მყოფნი: დავითი სიმონისძე კარტოზია, ნიფადორა ბახტაძის ასული კარტოზიასი, გიორგი ანტონისძე მარუსია და საშა დავითის ასულნი კარტოზიები აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ გარდაცვალებას პირველის საყვარელი ძმისა მეორის ძვირფასი მაზლისა მესამესი დაუვიწყარი მამისა და უკანასკნელისა უსაყვარლესი ბიძისა ანტონი

სიმონის ძე კარტოზიასას.

პანაშვიდი ყოველ დღე საღამოს ექვს საათზე. რუბანის ქუჩა საკ. სახ.[ლ] დაკრძალვა მოხდება სამშაბათს 10 აპრილს ნაშვადღევის 3 საათზე[ლ] ოლასკურის სასაფლაოზე.

უკანასკნელი ამბების გამო.

ორი ამბავი მოვიდა: ერთი სასიხარულო და ერთი სამწუხარო.

საქართველოს ეროვნულ საბჭოს დაუდგენია, კავკასია დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა კონფედერაციად გამოცხადდეს, შეწყვეტილი საზავო მოლაპარაკება განახლდეს და იმავე დროს თავდაცვითი ომი აწარმოოს.

ეს დადგენილება მრავალი მხრით არის მნიშვნელოვანი. ჯერ ერთი, იგი —ზავისა და მშვიდობიანობის ჩამოგდებისაკენ პირველი ნაბიჯია: თვინიერ ამ ნაბიჯისა გერმანიასა და ოსმალეთთან საზავო მოლაპარაკება შეუძლებელია. და, მეორე, კავკასიის დამოუკიდებლობა ხომ კავკასიის ერთა თავისუფლებასა და ყოველმხრივი განვითარების პირობების შექმნას მოასწავებს!

საუკუნეთა განმავლობაში შემბორკველი ბორკილი უკვე დაიმსხვრა და სრული თავისუფლება განხორციელდა. რუსეთის რესპუბლიკაში კიდევ რუსები გვეყოლებოდენ ბატონებად, ამიერ-კავკასიის კონფედერაციაში კი თვითეული ერი დამოუკიდებელი იქნება და მხოლოდ საბაჟო და სამხედრო საქმეები იქნება საზიარო. იმავე დროს ყველა ერს ამ საზიარო საქმეშიაც კი თანასწორი უფლება და მოვალეობა ექნება.

ჩაილურის წყალს თან გაჰყვა რუსეთისაგან არგამოყოფის ცრუ იდეა. ჯერ ერთი, რუსეთისაგან არგამოყოფა—რუსთა ბატონობა იქნებოდა, მეორე, რუსები ჩვენ უკვე მაშინ გამოგვეყვენ, როდესაც კავკასიის ფრონტი მიატოვეს, და, მესამე, რუსეთის არჩამოშორება—კავკასიას—საერთაშორისო ბრძოლის ბანაკად გადააქცევდა.

მეორე ამბავი—ოზურგეთის აღება ოსმალთა მიერ—თავზარ-დამცემი იქნებოდა, რომ არ ვიცოდეთ. რომ მტრის გასარეკად ენერგიული ზომებია მიღებული.

მივმართავ ქართველ ჯარისკაცებს, მათ, ვინც თოფის ხმარება იცის და ომში გამოცდილია! გამოცხადდენ იარაღით ხელში პირველი დაძახილისთანავე და არ შემოუშვან მტერი სამშობლოში, ვიდრე საზავო მოლაპარაკება არ დასრულდება. თვარა, როცა მტერი შემოვა, ზავის შესახებ ლაპარაკს აღარც კი იკადრებს. მაშ დაიცავით სამშობლო!

ვასილ წერეთელი.

ერის რჩეულნო, საქართველოს მესვეურნო!

თქვენ მოგმართავთ ამ განწირულების ჟამს, თქვენ, ვისაც საქართველოს ბედის საჭე ხელთ გიპყრიათ; ვინც ასის წლის მონობის შემდეგ ჩვენი სამშობლოს უმაღლესი გამგებლობა მიირქვით და იტვირთეთ; ვისაც ჩვენი უბედური ქვეყნის ხსნა და საწალმართოდ მიმართვა ძალგიძთ, ვისაც ჩვენი ერის უდიდესმა ნაწილმა უმაღლესი ნდობა გამოგიცხადათ და თავი თქვენს კალთაში ჩაჰყო,—გვიპადრონეთო.

შემინეთ და მაპატიეთ, თუ გავბედავ და ვიტყვი, რომ ასეთი თქვენი მდგომარეობა რამდენათაც დიდათ საპასუხის მგებლოა, იმდენათვე ღრმათ ჩასაკვირვებელი და, არა ვიწრო პარტიულის, არამედ ფართო ეროვნულის თვალსაზრისით ასაწონგასაზომი. მაპატიეთ მეთქი, იმიტომ ვამბობ, რომ ეს თქვენ უჩემოთაც მოგეხსენებათ.

დავივიწყოთ წარსული, ავმაღლდეთ და დავდგეთ სრულიად ეროვნული შეგნების მწვერვალზე, უარვყოთ, ყოველივე, რაც ჩვენს შორის გათიშვის ღვარძლს თესავდა. ჩვენ ხშირათ ავათ მოგვიხსენებიხართ, ღვთის წინაშე. არც თქვენ დარჩენილხართ ვაგლახათ, ჩვენ ერთმანეთის მიმართ ხშირათ ულმობელნიც ვიყავით, მაგრამ ეს ხომ ჩვენის ქვეყნის საერთო ბედნიერებისთვის მოგვდიოდა, ეს ხომ ჩვენის დაჩაგრული ხალხის კეთილდღეობისათვის ვეკვეთებოდით ერთმანეთს. თორემ რა გვქონდა ჩვენ ურუიერთ შორის საპირადო და გასაყოფი?!. ჩვენ ყველანი შვილები ჩვენის უბედურის დედის—საქართველოისა, ვცდილობდით და ვცდილობთ მის ხსნას, მონობისგან გათავისუფლებას, სინათლის გზაზე გამოყვანას და აყვავებას.

გიცნობთ, ვინცა ხართ, და გვიცნობთ, ვინცა ვართ. თქვენც ჩვენებური ცალქალამანიძეების შვილები ხართ და ჩვენც იგივე ღვატიკელა გოგიას შვილები გახლავართ,—არც მეტნი, არც ნაკლებნი. მაშ, ღვთის გულისათვის ერთ წუთს დასთმეთ თვალსაზრისი პარტიული და ისე ასწონეთ საქმე.

მე, უმცირეს ქართველთაგანს, ღატაკი გლეხის შვილს, კავ სახნისზე გაზრდილს, ჩემი მშიერ-მწყურვალი მამის ძველი ჩოხისა და ქალამნების მოწყალებით მცირედ რაიმე ცოდნა შემიძენია და ჩვენი ხალხისა და სამშობლოს ავ-კარგი შეძლებისდაგვარათ შემიგნია. გარწმუნებთ, რომ იშვიათ თქვენგანს განუცდია ის ტანჯვა და წვალება, შიმშილი, წყურვილი, სიტიტვლე, სიცივე, დამცირება, რაც მე გადამხდია. მაგრამ რაკნა, სული შურის ძიებისა ჩემს არსებაში დავთრგუნე და ჩვენი სამშობლოს კეთილდღეობისათვის მიმიღეთ და მცირე მსხვერპლათ მეც შემიწირეთ.

ჩვეულნი ვართ თქვენი ბანაკის ზოგიერთ წევრთაგან და, ღვთის გულისათვის, ადამიანობისა და კაცურ კაცობის უმაღლესი სათნოების სახელით გვედრით, კიდევ უფრო ნუ დამამცირებთ ნუ შეურაცხყოფთ ჩემს წმიდათა-წმიდას და „ბურჯუებისაგან მოსყიდულს“ ნუ მიწოდებთ. ბავში აღარა ვარ და ჩემს სიცოცხლეში ჩემთვის თავზე ხელი არავის დაუსვია, არც მე დაცემულვარ ისე, რომ ამის ნება მიმეცა ჩემის თავისთვის.

გარწმუნებთ, ბევრ თქვენგანზე არა ნაკლები ბრძოლა გამიწევია დალუპული ნიკოლოზის მთავრობისათვის და ამისთვის შესაფერი პატივიც მიმიღია... ქედი მაინც არ მომიდრეკია და ესლა მაქვს სანუგეშოთ.

და თუ დღეს თქვენს წინაშე ვიდრეკ ქედს, ვიდრეკ ვითარცა საქართველოს რჩეულთა წინაშე და გემუდარებით:

— უშველეთ საქართველოს!

პარტიული მწვერვალიდან ერთი ნაბიჯი ეროვნული მწვერვალისკენაც გადადგით და ისმინეთ იმათიც, ვინც თქვენი პარტიის გარეშე დგას, მაგრამ მათაც გული ეწვით ჩვენი ხალხის გამო და ეკითხებათ რამ.

მოშორდით გაველურებულ ჩრდილოეთს, რომელმაც უფსკრულის პირად მიგვიყვანა, და ნურც სამხრეთის ბრბოებს მისცემთ ჩვენს ქვეყანას შესაბილწავად.

რა სჯობს ძმობათა და ერთობას ხალხთა შორის! მაგრამ ჭეშმარიტი ძმობა მხოლოდ თანასწორთა და ტოლთა შორისაა შესაძლებელი.

მაშ გაუტოლეთ, გაუთანასწორეთ ქართველი ერი უფლებამოსილ ერებს.

თქვენ მიერ უკვე ყველა საშვალება ამოწურულია, ყველა გზა მოვლილია, დარჩა ერთად-ერთი და მიიღეთ ის:

აღიარეთ საქართველოს დამოუკიდებლობა.

ამას მოითხოვს ჩვენი აწმყო და მით უმეტეს—მომავალი!..

უფლება თქვენს ხელთაა და მოიხმარეთ ის!..

კდემამოსილი.

მხეცები ადამიანის ქერქში!

„ადამიანი ბუნების გვირგვინიაო“ ვიღაცას უთქვამს. მტკნარი სიცრუეა!.. დღევანდელმა მწარე სინამდვილემ დამარწმუნა, რომ ადამიანი ბუნების დამამშვენებელი გვირგვინი კი არა, მისი შეურაცმყოფელი, მისი ჩირქის მომცხები ყოფილა. დღეს ბრმისათვისაც კი თვალსაჩინოა, რომ ადამიანის არსებაში ყოფილა მოკალათებული მხეცი, საშიშარი, მხეცი გაუმაძღარი. დღეს ამ მხეცს თავი წამოუყვია, დაუმორჩილებია ადამიანი და თავის ნებაზე მიათრმოათრევს

სწორედ ამ საზარელი მხეცის ბრალია, რომ მისგან დამონებული ადამიანი ველარ ცნობს მტერსა და მოყვარეს, შინაურსა და გარეულს, დიდსა და პატარას, ქალსა და კაცს, საპყარსა და მრთელს. ამ მხეცმა გააბატონა დღეს ყველგან ცრემლი და ოხვრა-კვნესა, ტირილი და კბილთა ღრჭენა: ამ მხეცმა ჩაჰკლა ადამიანის არსებაში თუ რამე იყო მასში ადამიანური, ღვთაებრივი, დადებითი. ამ მხეცმა აამოძრავა სახელმწიფოები. ერები ერთი მეორის წინაამდეგ; ამ მხეცმა შეაიარაღა ერები, (ერთი მეორის გასანადგურებლად) „კაცობრიობის კეთილის მყოფელთაგან“ გამოგონილი სხვადასხვა იარაღებით და საწამლავებით... ამ საზარელმა მხეცმა აამღვრია ყველგან წყალი და გამოიყვანა სამოქმედოთ ცხოვრების ნაძირალები, ადამანური სიწითლის დამკარგველნი პიროვნებანი.

ეს საშიშარი მხეცი უქადის ჩვენ მრავალტანჯულ ქვეყანასაც ცრემლს, ოხვა-კვნესას, განადგურებას

ნეტავი ვისთვის რა დაუშავებია ჩვენ ერს?!

სტუმართ მოყვარეობისათვის, მიღებისათვის, კეთილი სალამისა და დახმარებისათვის გვიპირებენ დასჯას. ან კი რა უნდა მოვსთხოვოთ რუს ბოლშევიკებს.. მათ თვისი სამშობლოც არ გაიტანეს და თავისი მოუფიქრებელი სიტყვით და საქმით გამოირიცხეს საუკუნოდ რუსეთი პირველხარისხოვან სახელმწიფოთა რიცხვიდან. ბოლშევიკები, რომლებმაც თავის სამშობლოს უღალატეს, რასაკვირველია ჩვენ არ დაგვზოგვენ.. მხეცი, რომელსაც წამოუყვია თავი მათ არსებაში ჩვენსკენაც კბილებ დაკრეჭილი მოაბიჯებს. მოდის და ჩვენი სახლის კარების დაკეტვას აპირობს და ჩვენ ტერიტორიაზე თავისუფლად ფარფაშს.

ერი განსაცდელშია: გარეული მტერი გვიახლოვდება ამისთანა დროს ჩვენი საზოგადოება. შეგნებული ნაწილის წმინდა მოვალეობაა საყარაულოდ გამოვიდეს, მოსპოს ადამიანის ქერქში გახვეული მხეცები და ამით ხელი შეუწყოს ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა კუთხის მცხოვრებთა შეკავშირებას,—რაც ასე საჭიროა დღეს ამ ერისათვის როცა ცხოვრებამ დასვა მისი ყოფნა არყოფნის საკითხი...

გორგი.

მოღალატე აჭარას!

მოძმეთა გულში ლახვარის ჩამცემო, ძმის სისხლში გასვრილო, მოღალატე და უსინდისო აჭარავ!.

შენ მიწასთან გაასწორე სამაჰმადიანო საქართველოს სახელი, შენ მას ახალე ნა-

მუსი, შენ შეურაცხე და წაბილწე ჩვენი წარსული და მომავალი...

ვინ ვოგცა შენ ეს უფლება?!..

გვითხარი ჩქარა?

ძმის სისხლში გასვრილო აჭარავ! . რას ეუბნები და რა პასუხი უნდა გასცე ჩვენს წარსულს და ჩვენს მომავალს?!..

სთქვი ჩქარა?..

რამ გაიძულა? ვინ შეგაცდინა? ვინ გაგსვარა ძმის სისხლში?!. რომ ოსმალეთზე უმალ შენ იშიშვლე ხმალი და შეღებე ის ძმის სისხლში.

ქვეყანაზე ერთად ერთი ნამუსი გვქონდა დარჩენილი და ისიც აგვხადეთ. . ნუ თუ ამას მოელოდენ თქვენგან ჩვენი ძმები ქართველი ქრისტიანები, რომლებიც სულ ჩვენზე ფიქრობდენ და ზრუნავდენ?! . იმიტომ გიხსნათ განსაცდელისაგან და დაგიბრუნათ სიცოცხლე, რომ მისი გული ტყვიით გეგმირათ?!.. იმიტომ გკვება უკანასკნელი ოთხი წელი და იმიტომ დაგსტიროდა ცხარე ცრემლებით, რომ გაიძვერობით და მოღალატეობით მისი სისხლი გესვა?!..

სთქვი, რათ დაგჭირდა შენ ეს?!..

განა საქართველო ამას წარმოიდგენდა, რომ ასეთ განსაცდელის დროს შენ მას ზურგში ლახვარს ჩასცემდი?!

განა შენ მათი სახელით არ სულდგმულობდი? განა შენ მან არ გიხსნა განსაცდელისაგან?! .

ეს—ხომ ყველაფერი კარგათ იცით და თქვენ გასვრილ საქმეში ჩარევამ კინაღამ განსაცდელში არ ჩააგდო მთელი ქართველი ერი?..

დავივიწყდათ ეს ყველა არა?!.

დავივიწყდათ თქვენთვის თვალ ცრემლიანი და თავდადებული საქართველო, არა?!. დაგავიწყდათ აკაკი ჩხენკელიც, როდესაც ულირსად იხსენიებთ მის სახელს!..

იყო დრო, როდესაც მისი სახელით სულდგმულობდით... იყო დრო როდესაც მის სახელს თაყვანსა სცემდით და მისი სახელის გაგონებაზე იმედით, სიხარულით ივსებოდით...

დაგავიწყდათ ეს ყველა, არა?! და თუნდაც ეს ასე არ ყოფილიყოს, რა უყავით თქვენს საკუთარ სინდის და ნამუსს?!. ვის მიყიდეთ ის?! რომ ასე უსირცხვილოთ ახადეთ ნამუსი ჩვენს ქვეყანას?!

რით გინდათ ისტორიის წინაშე იმართლოთ თავი?!.

რით გსურთ დაიბანოთ და განიწმინდოთ ძმის სისხლში გასვრილი ხელები...

განმეორებით გეკითხებით: ასე უსინდისოთ და უნამუსოთ ძმის სისხლით რომ მორწყავით სამაჰმადიანო საქართველოს მიწა-წყალი, ვინ მოგცათ თქვენ ამის უფლება?!..

რას ეუბნებით წარსულს და რა პასუხი უნდა გასცეთ მომავალს?! ნუ თუ თქვენ გგონიათ, რომ ამ უსინდისო და თავზე ხელ აღებულ ღალატს მოძმეთა წინაშე შეგარჩენსთ მომავალი?..

იცოდეთ: არა და არა... იცოდეთ: პასუხს გაგცემსთ მომავალი სამაჰმადიანო საქართველო: სიმართლე თავისას გაიტანს და თქვენს სამარცხვინო საქციელს, ისევ სამაჰმადიანოს საქართველოს მომავალი სამარცხვინო ბოძზე გააკრავს თქვენ უბედურნო, მოღალატენო და ძმათა სისხლში გასვრილნო და გათახსირებულნო თქვენა...

თქვენი უსინდისო და უნამუსო საქციელით თავზრუ-დასხმული ერთი ქართველი მაჰმადიანთაგანი **ჰაიდარ აბაშიძე.**

ანარქია ამიერ-კავკასიაში.

—**მდგომარეობა ჯულფაში** გენ. ნაზარბეგოვი მთავრობას ატყობინებს ეს არის ეხლა მივიღე დეპეში ერევნის რაზმის უფროსის გენ. სილიკოვისგან. „ჯულფიდან ცნობებია, რომ ჯავშნიან მატარებელს შახტახტიში თათრები შემოერტყნენ გარს. მატარებლის წინ და უკან ლიანდაგი აყრილია. თათრები მატარებლის იარაღის აყრას მოითხოვენ.

— ახალციხე აპრილის 6. ქალაქის თავი ზორიანი. მთავრობას. აბასთუმანში დაატყვევეს ქრისტიანები. მდგომარეობა საშიშია. საჭიროა მიღებულ იქნას საჩქარო ზომები.

— ეკატერინოვკა (ბორჩ. მაზრა) აპრილის 6. კომისარი ელიზოვი მთავრობას ატყობინებს. დაიწყო შეტაკებები ეროვნულ შუღლის ნიადაგზე. ინიციატივა თათრებს ეკუთვნის. ხმებს ავრცელებენ, თათრები მოდიანო.

—თიანეთი. აპრილის 6. მაზრის კომისარი ლაცაბიძე მთავრობას ატყობინებს: რადგანაც მაზრაში ჯარი არ არის, წითელი გვარდია შევადგინეთ. გთხოვთ 3,000 მანეთი გადასდოთ ამისათვის.

—**სენაკისა და ზუგდიდის** მაზრაში ანარქია ნელდება. სხვადასხვა ადგილებიდან გაგზავნილი რაზმები ენერგიულ ზომებს ღებულობენ მოძრაობის ჩასაქრობათ.

ოსმალეთის შემოტევა.

6 აპრილის ცნობა.

ზღვის პირის მიმართულებით აპრილის 5-ს საღამოთი მტერმა იერიში მოიტანა ჩვენს მოდარაჯე რაზმზე, რომელიც მდ. ოჩხამურის რკინის ხიდთან იდგა. ჩვენს მოდარაჯე რაზმს ზურგს არტილერია უმაგრებდა, მაგრამ ხანგრძლივი ბრძოლის შემდეგ უკან დაიხია. მოგვიკლეს 2. დაგვიჭრეს რამდენიმე. მათში მოკლულია ერთი ოფიცერი.

დეპეში.

8 აპრილი. 2 საათი.

შტაბის ცნობა. 8 აპრილი. 10 საათი. ჯავშნიან მატარებლის დახმარებით ჩვენი რაზმი გადავიდა შეტევაზე, უკუაქცია მტერი და გავიდა ოჩხამურის ხიდზე, რომელიც ნატანებიდან დაშორებულია 4—5 ვერსის მანძილზე. მტრის ზარალი დიდია. მტრის ბანაკს მოაკლდა ათას (1000) კაცზე მეტი მოკლული.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია გოგუაძის ჯავშნოსან მატარებლის და გორის მეორე მსროლელთა პოლკის მე-13 და მე-14 როტის სიმამაცე. ბრძოლის შემდეგ ჩვენი რაზმი ბრძანების თანახმათ თავის სანგრებში დაბრუნდა. ჩვენ მოგვიკლეს სამი და დაგვიჭრეს 12—კაცი.

ჯავშნიანი მატარებელი უვნებლივ დაბრუნდა.

ახალი ამბავი.

ქ უ თ ა ი ს ი.

თავდაცვა. ამიერ-კავკასიის თავდაცვის უმაღლეს საბჭოს საოფერაციო ნაწილის გამგედ დაინიშნა გენერალურ შტაბის პოლკოვნიკი ა. ი. გოტოვცევი, გზათა მიმოსვლის განყოფილების გამგედ ი. მ. მალანია.

წარმოდგენების მართვა. ქართველ მსახიობთა კავშირმა დაადგინა: მიუხედავათ სამგლოვიარო მომენტისა წარმოდგენების მართვა არ შესწყვიტონ.

ფულის მოგროვება. ოთხშაბათს, 11 აპრილს ინტერპარტიული ქალთა ორგანიზაცია გამართავს ყულაბებით ფულის შეგროვებას დაჭრილ მეომართა სასარგებლოდ.

პარტიული საუბნო კომიტეტი. საქართ. ეროვნულ დემოკრატიული პარტიის სამთო უბნის კომიტეტი მოთავსებულია ილია წინამძღვარიშვილის სახლში, ძველი თბილისის ქუჩაზე, სადაც შეიძლება წევრად ჩაწერა და პარტიულ საქმეებზე მოლაპარაკება.

პატიმართა ჩამოყვანა. 8 აპრილს ქ. ახალ-სენაკიდან ჩამოიყვანეს რამდენიმე დაპატიმრებული ბოლშევიკი, რომელნიც პროვოკაციას ეწეოდენ.

სასადილო ჯარისკაცისათვის. სამტრედიის ქალთა ინტერპარტიულმა ბიურომ მოაწყო სასადილო, სადაც სადილს უმზადებენ საომრად გამზადებულ გმირებს. ქალთა ბიურო მოუწოდებს ყველა ქალებს, რადგანაც მუშაობა დიდია მათ დახმარება გაუწიონ და მუშაობა შეუმსუბუქონ.

ქართველების დახვრეტის დროს ქ. არმავირში სხვათა შორის ყოფილა ეროვნულ დემოკრატიულ პარტიის მთავარი კომიტეტის თავმჯდომარე [illegible] კედია. იგი ქართველთა კომიტეტს გადაურჩენია გამხეცებული ბრბოს სამინელებისაგან.

ქ. გუმრში გამოაცხადეს საალყო წესები.

საქართველოს ეროვნულ დემოკრატიული პარტიის ქუთაისის ცენტრალური უბნის კომიტეტი მოთავსებულია „ჩვენი ქვეყნის“ რედაქციის ბინაზე. თბილისის ქ. იქვე შეიძლება პარტიის წევრათ ჩაწერა და სხვადასხვა საჭირო ცნობების მიღება.

მიწების ჩამორთმევის შესახებ. 7 აპრილს ქუთაისის სადგილ-მამულო კომიტეტმა დაადგინა გაგზავნოს მაზრებში წარმომადგენლები, რომ მემამულეებს მიწები ჩამოართვან და საადგილ-მამულო კომიტეტებს გადასცენ. არჩეულ იქმნა 7 მაზრისათვის სათანადო პირები, რომელნიც ხელმძღვანელობას გაუწევს კომისიებს მიწის ჩამორთმევის საქმეში.

გაუგებრობა.

ამ უკანასკნელ დღეებში საქართველოსათვის ყოფნა-არყოფნის საკითხი დადგა. მტერი უკვე შემოიჭრა და ჩვენი ტერიტორიის ერთი ნაწილი დაიკავა. მაგრამ ამასაც არ გვაკმარებს, თუ მტრის წინსვლა არ შევაჩერეთ, გაანადგურებენ. მომენტი მეტად სერიოზულია. ქუთაისში კი ზოგიერთ ვაჟბატონებს ზეიმი აქვთ: შეზარხოშებულნი დადიან და მღერიან. რა ვიფიქრო არ ვიცი; რას მივაწერო ქართველების ასეთი საქციელი! განა იმას: „ვინ რა იცის რომ ეს გული შავ დარდით, რომ სიცილი ცრემლზედ უფრო მწარეა“! თუ იმას როგორც ძველი ბერძნები იმის წინ კარგათ გამოეწყობოდენ სვამდენ, ჭამდენ და თითქმის ზეიმობდენ, რომ ამის შემდეგ უფრო სასტიკი ბრძოლა ეწარმოებიათ და მტრები დაემარცხებიათ.

მაგრამ ვაი თუ არც ერთი და არც მეორე არა აქვთ გათვალისწინებული და ისე ითვრებიან გასამხიარულებლათ. ეს ხომ სახლშიც შეუძლიათ? მაშ რათ გამოდიან ქუჩაზე, და ამ სერიოზულ წუთებში გლოვისა და მაგალითების მიცემის მაგივრათ ისინი აშკარავებენ ჩვენ სისუსტეს, ჩვენ ლაჩრობას, ეროვნული გრძნობების შერყვნას და სხვა. სხვას რომ არა, ავსტრიელ და გერმანელ ტყვეებს მაინც უნდა მოვერიდოთ, რომ არ ვაჩვენოთ ჩვენი სუსტი და არა სასურველი ზნე-ჩვეულებანი. ევროპის განათლებული და კულტურული სახელმწიფოები ქართველ ერს სცნობენ როგორც კულტურის უფრო უმაღლეს საფეხურზე მდგომს კავკასიის სხვა ერებზე; და მის გარდა როგორც სამშობლოს მოყვარულს და რაინდულ ერს. ჩვენ კი ამ დროის გავლენის ქვეშ ვართ და დასუსტებას და დაქვეითებას სახლში ვერ ვფარავთ, გამოგვაქვს საჯაროთ, არავის არ ვერიდებით და ამით კი თავს ვჭრით მთელი ერის ღირსებას.

დიდათ სამწუხაროა ასეთი ვაჟბატონების ქცევა.

რა დროს ქეიფია, რა დროს ზეიმია, როდესაც მტერი ყოველი მხრით მომდგარია? მზადაა გაანადგუროს და ააწიოკოს ჩვენი ოჯახი, ჩვენი მშვენიერი სამშობლო. არა, ვერ მოუწონებ ვერავის ასეთ ქცევას. სეიმს ვერ გადაუწყვეტია ჯერ საკითხი: ომი, თუ ზავი? რაც უნდა იქნეს ჩვენ მაინც დიდი თავდარიგი გვმართებს. ზავიც რომ გადაწყდეს, ქართველ ჯარისკაცებს მაინც ღირსებით უნდა ეჭიროს თავი. ისინი მზად უნდა იყვნენ თუ საჭიროება მოითხოვს ყოველ შემთხვევაში გაუმკლავდენ, როგორც შემოსეულ მტერს, ისე შინაურ უწესობას და არეულობას, რომაც კეთილ დღეობისაკენ უნდა გაუკვალოს ეკლიანი გზა მრავალტანჯულ საქართველოს. უ[illegible] არავინ ანგარიშს არ გაგვიწევს.

უნდა დავგმოთ ყოველი პარტიული კინკლაობა. ჯარი უნდა [illegible] პარტიების გარეშე, [illegible] „სამშობლოს დაცვა“. ამ[illegible] ქართველი ჯარი უნდა [illegible] [illegible] [illegible] ცევა. ეს მაგალითი უკვე ვნახეთ ბათომის, დაკარგვის დროს, რომელიც შხამ-ნაღვლის მელნით იქნება ჩაწერილი ქართულ ისტორიაში.

განა ასეთი იყო ჩვენი მეკრობა ძველად? მე დარწმუნებული ვარ უფრო ნაკლებ რიცხოვან ჯარით იყო შესაძლებელი ბათომის შენარჩუნება, მისი პირველ ხარისხოვანი სიმაგრეებით, მაგრამ რამ დასცა ბათომი?

ჯარისკაცების თვითნებობამ და უფროსების დაუჯერებლობამ.

ივანე ქავთარაძე.

სასურსათო მოუწესრიგებლობა.

ყველაფერი მოუწესრიგებელია და სხვათა შორის სასურსათო საქმეც. ჩემი სოფლიდან ორი კოდი საკუთარი სიმინდის ჩამოტანისთვის ქუთაისის სარაიონო კომიტეტისა და ჭიათურის კომიტეტისაგან შესაფერი მოწმობებიავიღე, მაგრამ, ვისაც უნდა ჩამოეტანა. სალიეთის სადგურზე უთხრეს, ქუთაისის საგუბერნიო კომიტეტის მოწმობაა საჭირო და ისიც რუსულად დაწერილი. ამიტომ ჩამომტანმა ქბილი სადგურის ახლოს ერთ ოჯახს ხუთ მანეთად მიაბარა და ქუთაისში ხელცარიელი ჩამოვიდა.

აქ მოწმობის აღებას ჩემი მეუღლე სამ დღეს მოუნდა. გუბერნიის კომიტეტმა სარაიონო კომიტეტში გაისტუმრა, სარაიონო კომიტეტმა კი მოწმობა ქართულად შეადგინა.

ვსთხოვ ქუთაისის საგუბერნიო კომიტეტს, ქუთაისის სარაიონო კომიტეტსა და სალიეთის სადგურის უფროსს, გამაგებინონ, ვინ არის მათ შორის კანონის დამარღვეველი.

მეორე მხრით, საჭიროა ჭირნახულის მოტანის ან გატანის წესები გაზეთებში იყოს გამოქვეყნებული. თვარა, ვიდრე ამ საქმეში წესსა და რიგს დაიცავდენ, მოქალაქის ცხოვრება აუტანელია.

ნუ გადააქცევთ, ბატონებო, ცხოვრებას ჯოჯოხეთად:

ვასილ წერეთელი.

კორესპონდენცია.

ქ. ახალ-სენაკი. ეს ერთი კვირაა რაც აქ დიდი შიშიანობაა. თათრებისაგან შეშინებულ ხალხს, თავს მეორე უბედურება დაატყდა. გამოჩნდა ხალხი, რომელნიც ბოლშევიკები კი არ არიან, არამედ ნაძირალები ძველი რეჟიმისა, რომელშიაც იმყოფებიან ძველი ნაბოქაულები და ძველი მოხელეები. ამათ შეკრიბეს ძალები დაიკავეს ძველი-სენაკი.. ამ ამბავისთვის სამტრედიიდან ადგილობრივ მთავრობამ მოიწვია ჯარი, რომელიც ხსენებულ ბრბოსთან აწარმოებდა მოლაპარაკებას, რათა ისინი დამორჩილოდენ, მაგრამ შეუგნებელი ბრბო არ დათანხმდა. სამტრედიიდან ჩამოსული ჯარი, ზარბაზნებით ტყვიის მფრქვეველებითა და ყუმბარებით გაემგზავრა მათ წინააღმდეგ. ჩვენი მსხვერპლი უმნიშვნელოა, ბრბოს რამდენიმე კაცი მოუკლეს. დაატყვევეს აგრეთვე რამდენიმე კაცი.

ა. გაბესკირია.

რედაქტორ-გამომცემელი

დ. ბ. კვირკველია.

ექიმი **ვ. ა. ნემსაძე** დაბრუნდა ქუთაისში და განაახლა ავადმყოფების მიღება, ყოველ დღე; შუადღის 12 საათ. ნაშუადღევის 2 საათ. მისამართი: ჯერჯენობით, ოლდენბურგის ქუჩა, (რესპუბლიკის) გეგელაშვილის სახლი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სტამბა „ძმობა“ პუშკინის ქუჩა, გოკიელოვის სახლი, ქუთაისში.